

Проповед 168

Как очаквам Рождество

Прочит: Исая 11, 1- 9

Скъпи братя и сестри,

Как се подготвяте за Рождество? Какво очаквате от този празник? Имате ли очаквания за нещо по-специално? Искате ли Рождество да е специален празник, или въобще в какво се заключава Рождество за вас? Какво очаквате от този празник? Малко или много всички имаме очаквания за Рождество. Понякога тези очаквания се изпълват, понякога не. Понякога ние сме разочаровани от действителността, а понякога сме изненадани колко хубаво може да бъде всичко в действителност. Един мъж, който бил в настроение за Рождество, тръгнал да обикаля по магазините, за да намери някакъв подарък за хората около себе си. Искал това Рождество да е наистина специално. Затова обикалял дълго и търсил нещо много специално. Стигнал до един магазин, на прозореца на който висял един плакат: „Ние продаваме всичко, което търсите“. Човекът влязъл вътре и казал: „Наистина ли продавате всичко, което търсят хората?“ Продавачът отговорил: „Да, наистина“. „Добре“, казал човекът, „тогава искам това Рождество да е специално, искам да си купя мир по света, храна за гладните хора, справедливост за всички онеправдани.“ „Чакайте, чакайте“, казал продавачът, „ние продаваме тук само семената, посеете ги и ще имате плод.“ Помислете отново, какви са очакванията ви за Рождество? Какво искате да се случи на този празник? Често очакванията ни се ограничават с материалното, но помислете какво духовно си пожелавате, каква е духовната промяна, която очаквате да започне в живота ви. Рождество е празник, който носи в себе си промяната, не само промяната на света, но и промяната на всеки отделен човек. Това е и нещото, за което ни пише пророк Исая – идва промяна. Исая пише във времето на отвеждането на народа на Израил в плен във Вавилон. Времето, в което всяка надежда беше загубена. Всички бяха загубили надежда за бъдещето, надежда за каквато и да било промяна към добро. В това време пророкът пише този текст, който описва не само едно добро бъдеще, а идеалното бъдеще, бъдеще, в което всички, и хора и животни, и цялата земя ще живеят в мир. Вероятно по времето на пророк Исая много хора си казваха, как е възможно във време на война да ни говори за мир, как е възможно в това време на безбожие да ни говори за Бога. Фактът, че нашето време и общество говорят все по-малко за Бога, не е основание ние да не говорим за посланието на мира, за което ни говори и пророкът. Нека да се опитаем да вникнем в него.

1. Израстването става бавно. Пророк Исая ни говори: "**И ще израсне стъбло от Есеевия пън и израстък от корените му ще носи плод.**" Забележете, тук не се говори за голямо стъбло, а за нещо, което започва от съвсем малко. За всички нас е ясно, че за да стане едно малко стъбло голямо дърво, трябва много време и търпение. За да се изпълни пророчеството на Исая трябваше време. Исая пророкува и ни говори за Някой, Който ще промени всичко. И вижте колко силен е този образ - от един пън израства нещо ново и хубаво. Всички вие сте виждали пънове. Когато отрежеш дървото ситуацията изглежда безнадеждна, но понякога, не винаги, от тези пънове излизат малки израстъци. И ако имаме достатъчно търпение, след като минат години, ще видим нещо голямо и велико, едно ново силно дърво, което расте на мястото на старото дърво. За

това обаче трябва време. Исаия пророкува за Исус Христос. Пророкува на своите съвременници, че ситуацията, в която се намират, не е толкова безнадеждна, колкото изглежда, и това е така само по една единствена причина - защото Бог работи. Бог работи, когато ситуацията изглежда неразрешима в нашите очи. Това ни казва Рождество: **"Но над измъчената земя няма да има мрак, както в предишните времена."** (Исаия 9, 1) Бог обещава своята близост и любов. Но не веднага. Бог не е момче за поръчки, на което можем да поръчаме нещо и то веднага да се случи. Пророк Исаия не видя изпълнението на своето пророчество. Той е живял около 700 - 800 години преди идването на Исус, но пророкът повярва, че това, което Бог е обещал, ще го изпълни. Пак повтарям - това се случи в безнадеждно време, време, в което никой не вярваше, че Бог може да направи нещо, никой не вярваше, че може да се промени нещо. Богът на Израел изглеждаше слаб и победен от боговете на Вавилон. Но с това пророчество Бог каза на народа си: „Аз съм тук. Тук съм и започвам делото си.” Така започна всичко. Рождество е празник на малките неща и великите дела. То започна с нещо малко, малко семейство, малък обор, малко дете. Бог даде спасението си така. Започна от нещо съвсем малко, за да стигне до нещо съвсем велико. Помислете за това, колко търпелив е Бог и колко дълго работи за изпълнението на спасителния Си план. Казват, че за да се построи катедралата в Кьолн, са били необходими около 600 години. Помислете какъв срок е това - не едно, а много поколения са минали, докато се построи катедралата. Но първите строители са положили основите с вярата, че тяхното дело ще бъде завършено. Поставили са първите камъни със знанието, че няма да видят завършения строеж. Това правеше и пророк Исаия. Той съзнаваше, че няма да види чудото, но говореше и дори се радваше на това, което щеше да дойде.

2. Ние бързаме. Нашето време е време, в което всичко трябва да стане бързо. Ние прищорваме всичко, а понякога и Бога и Светия Дух. „Боже искам, но това, което искам, го искам сега, не по-късно, ако имаш нещо да ми даваш, дай ми го сега.” Или можем да перифразираме старата философска мисъл: „Бързам, значи съществувам.” В нашия свят хората постоянно бързат. Знаете ли коя е най-често споменаваната фраза в наши дни? - "Нямам време!" Замислете се и ще видите, че е така. Един еврейски учител видял на улицата как един човек много бързал за някъде и го попитал: „Защо бързаш?” „Имам важни цели, които искам да постигна”, отговорил човекът. „А откъде знаеш, че целите, към които се стремиш, са пред тебе, а не зад тебе. Може би ти бягаш от тях. Поспри за момент и се огледай, може би ще видиш живота си по друг начин. „ Това често е и нашият проблем - ние бързаме и бързаме, и пропускаме по-важните неща в живота си. Търсим да постигнем цели, които никак не са важни на фона на вечността. Включително, така празнуваме и празниците си. Ние очакваме Рождество, но някак си препускаме през това време и когато дойде самият празник, не можем да осъзнаем какво се е случило, не можем да схванем какво празнуваме. Отделяме толкова много време, за да приготвим всичко - и подаръци, и трапеза; и никак не е чудно, че с цялото това бързане има толкова много изнервени хора. Времето не ни стига, за да бъдем човеци. Пророк Исаия ни учи, че трябва да бъдем търпеливи и да чакаме. Да чакаме обаче не само подаръците и празничната трапеза, но да чакаме Исус Христос. Замислете се за момент, днес вече е втори Адвент, остават само две седмици до Рождество, колко време сте отделили, за да се подготвите за идването на Спасителя? Намалете темпото, спрете за миг и се огледайте, кои са истински важните неща в живота ви, кое е най-важното - и ако това е Исус Христос, отделете време за Него, Често си мисля, колкото и парадоксално да звучи това, че дяволът действа най-добре именно преди такива големи и хубави празници, като Рождество - той създава напрежение и ограбва мира. Накрая ние сме толкова изнервени, че не можем да разберем нищо от този мир. Ако се чувствате

така, обърнете се към Бога - Той ще направи чудо. В псалм 107, 29 стих се казва: **"Той превръща бурята в тишина и вълните и утихват"** Бог може да направи това и във твой живот - огледай се, поспри за момент и чакай. Бог ще ти даде възможност да получиш мир, този мир, който само раждащият се Спасител може да даде.

3. Какво можем да направим? Най-просто е да отговорим - насочете погледа си към Този, Който ще дойде: **"Духът господен ще почива върху Него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и сила, дух на знание и страх от Господа, и той ще се наслаждава в страха от Господа, така че няма да съди, според каквото гледа с очите си, нито ще решава, според каквото чува с ушите си; а с правда ще съди сиромасите и с правота ще решава в полза на смирените на страната; ще порази страната с жезъла на устата си и с диханието на устните си ще умъртви нечестивия. Правдата ще бъде пояс на кръста му и верността - пояс на хълбоците му."** Когато четем този текст, ние можем само да си кажем - това е всичко, от което се нуждаем. Никога не сме имали такъв управник в историята на нашата страна и по всичко личи, че няма и да имаме. Това е Някой, който е коренно различен, това е Някой, който носи чистота и надежда, това е Някой, Който може да промени този свят. Нуждаете ли се от такава опора, нуждаете ли се от някой, който да мисли за вас, нуждаете ли се от тази надежда, от такъв смисъл на живота ви? Ако е така, време е да обърнете поглед към Този, Който идва. Исус се ражда във Витлеем, Исус идва на тази земя и иска да поеме управлението и в ръцете си. Сигурно дълго време сте чакали някой друг да подреди живота ви, сигурно дълго време сте се надявали животът ви в този свят да потръгне. Сигурно сте разбрали, че няма надежда за този свят, ако няма помощ отгоре. Ако Исус не се беше родил, ако не беше дошъл в живота ни, този свят би бил обречен, безнадежден. Исус идва, за да донесе мир. И ако сега се чувствате изморени от всичко, което се случва във вашия живот, ако се чувствате изморени да живеете в този свят, погледнете към небето над Витлеем и ще видите един Бог, Който толкова много ни обича, че изпраща Сина си за нас - да се роди в обикновена ясла и да промени този свят. Исус се роди, за да промени този свят и да промени всеки един от нас - това е посланието на Рождество.

4. Какъв е този мир и какво можем да направим с него. Ние, хората, трудно разбираме мира поради една много проста причина - в нашия свят няма мир. Затова се нуждаем от пророчеството на Исая, за да разберем поне в малка степен какво ни очаква, ако Исус се роди в сърцата ни: **"Вълкът ще живее с агнето, рисът ще си почива с яретото, телето, лъвчето и угоените ще бъдат заедно; и малко дете ще ги води. Кравата и мечката ще пасат заедно; малките им ще си почиват задружно; и лъвът ще яде слама, както волът. Кърмачето ще играе над дупката на аспидата; отбито дете ще слага ръката си в гнездото на ехидна. Те няма да навреждат, нито ще погубват в цялата Ми свята планина; защото земята ще се изпълни със знание за Господа, както водите покриват дъното на морето. И в онзи ден, към Есеевия корен - който ще стои като знаме на племената, - към него ще прибъгват племената; и неговото място на покой ще бъде славно."** Исая ни обещава мир, мир, но ако сме част от Царството на този идващ нов Владетел, Този Божий син, Който иска да дойде на тази земя. Част ли сте от Царството на Исус? Искате ли да бъдете от Неговите поданици? Искате ли да сте част от един такъв свят? Свят, в който няма омраза и няма болка, и дори и животните имат стремеж към мир? Искате ли да живеете в свят, в който всеки един знае за Бога - целият свят е пълен със знанието за Него? Ако искате, вие можете да пристъпите в този свят още днес, още сега. Само поканете Исус в сърцата си! А ако някога сте го направили, но после сте забравили колко велик е Той, че на Него принадлежи всичко и че Той единствен може да промени хода на човешката история, си

припомнете всичко това. Най-доброто, което можем да сторим е да поканим Царя, Когото Бог изпрати да се роди във Витлеем, да царува в живота ни и в ежедневието ни, не само в неделите ни, а във всяка част на живота ни. Как очаквате бъдещето си? Очаквате ли го с този оптимизъм, който струи от посланието на Исая? Не забравяйте, че Исая беше по това време заточен, без дом и родина. Хората очакват бъдещето си по няколко начина. Едни живеят ден за ден, съгласно мотото "ден да мине, друг да дойде". Те не очакват от бъдещето нищо добро, а и не се интересуват - за тях животът е нещо, което трябва да се изживее. Други живеят със страх от бъдещето си - за тях всяка промяна е лоша, каквото и да дойде е лошо, каквото и да се случи е провал. Страхът диктува тяхното ежедневие и смисъл на живота. Има и една трета група, към която принадлежи и пророк Исая - хората, които очакват бъдещето си с радост, защото знаят, че Бог е приготвил нещо много хубаво за тях. Това са хората, които живеят на този свят, но живеят с радост, защото могат да се докоснат до Божият свят. Те знаят, колкото и лошо да е състоянието сега, в бъдеще това ще се промени, защото Бог е изпратил Сина Си за нас. Към коя група принадлежите? Към първата, втората или третата? Помислете и преценете. Аз се надявам, че всички ние принадлежим към третата група, тази, която очаква своето бъдеще със радост, защото знае, че бъдещето, което Бог ни е приготвил, е много по-хубаво от това, което можем да имаме с кое да е от нещата, които този свят ни предлага. Исус казва: **"Ето, Аз идвам скоро", "Чакай Господа; дерзай и нека се укрепи сърцето ти. Да! Чакай Господа."** Исус ще дойде скоро и тогава този свят няма да е същият. Искате ли да сте част от Неговото Царство? Ако да, изберете да Го следвате. Следвайте Го във всичко, което ви е поверил. Не очаквайте бързи резултати. Бог ще подейства на Своето време. Израствайте бавно, но не пропускайте да станете част от Царството на Исус.

Времето преди Рождество е време за подготовка. Пригответе сърцата си, живеете в очакване на Исус и тогава мирът на това бъдещо Царство, мирът на нашия Спасител Исус Христос, ще дойде върху вас. Пригответе сърцата си. Амин.